

[Statsministeren]

skaffelse af 6 pct.-skatten, at det bliver mere attraktivt at spare op, fordi beskatningen af kapitalindkomst, f.eks. renteindtægter, bliver nedsat mærkbart. Det gælder for resten også beskatningen af lejeværdi.

Hertil kommer så, at samspilsproblemerne mindskes væsentligt, at sort arbejde bliver reduceret, og at skattesystemet bliver forenklet betragteligt. Det er til gavn ikke blot for 6 pct.-skatteydere, men selvfølgelig for hele samfundet. Alle disse grunde taler for, at forslagene er en effektiv måde at sænke marginalbeskatningen på.

På tilsvarende måde har regeringen valgt at finansiere skattelettelserne under størst mulig hensyntagen til erhvervslivets konkurrenceevne. Derfor iværksættes nogle af forslagene gradvis, derfor foreslår vi at fjerne, hvad man kan kalde vildskud, som har resulteret i skatte-tænkning og u hensigtsmæssige dispositioner, og derfor indebærer finansieringen også en tilnærmelse til skatte- og afgiftsreglerne i andre EF-lande. Jeg henviser herom nærmere til de lovforslag, som i dag fremsættes i Folketinget. Regeringens forslag og deres virkninger er nærmere beskrevet i det bilag til min åbningsrede-gørelse, som nu er omdelt i folketingssalen.

Regeringen er fuldt opmærksom på, at hvervenes omkostninger påvirkes af dele af finansieringen, men ophævelsen af dobbeltbeskatningen af aktieudbytter og nedsættelsen af virksomhedsskatten trækker i den anden retning. Skatteforslaget grundlæggende filosofi er derfor, at lønmodtagerne får skattelettelser, som delvis finansieres ved, at u hensigtsmæssige skattebegunstigelser til erhvervene begrænses.

Helt afgørende mener vi det er, at lempelsen af marginalskatterne giver mulighed for lavere lønstigninger end ellers. Dette har en positiv virkning i forhold til virksomhedernes omkostningsniveau og dermed for øget beskæftigelse.

Lad mig sige for god ordens skyld, at regeringen vil forhandle disse forslag under fuld respekt af de forpligtelser, vi har over for skatte-reformpartierne.

På grundlag af, hvad jeg vil kalde konstruktive forhandlinger med arbejdsmarkedets parter og kommunerne, lykkedes det i foråret at skabe et forlig med sigte på at løse nogle af de unges uddannelses- og beskæftigelsesproblemer. På baggrund af disse gode erfaringer indbød vi

sidst på foråret arbejdsmarkedets parter og kommunerne til firepartsdrøftelser om yderligere fremskridt på området. Det er regeringens mål, at vi i anden fase får taget alvorligt fat på løsningen af arbejdsmarkedets strukturproblemer. Vi skal have flyttet en række af de nuværende, passive tilskud over til aktive ydelser, ikke mindst af hensyn til de unge.

Løsningen af arbejdsmarkedets strukturproblemer er helt afgørende for, at vi får skabt et holdbart grundlag for den generelle fremgang i produktion og beskæftigelse, som er så nødvendig. Lad os se det i øjnene. Dette er absolut nødvendigt og bliver en hovedopgave for alle i det folketingsår, vi nu indleder.

Regeringen vil, så snart rapporten fra det, man kalder fase 2-udvalget, foreligger, indlede politiske forhandlinger om løsning af disse påtrængende problemer. Det er vort mål, at der hurtigt skabes en principafklaring, således at den nødvendige lovgivning er på plads inden jul.

En række af de aktiverende initiativer, som kan komme på tale i fase 2, vil påvirke de offentlige budgetter. Der er derfor en nær sammenhæng mellem disse initiativer og forhandlingerne om finansloven for næste år. Regeringen går fordomsfrit ind i politiske drøftelser, også hvor der kan blive tale om merudgifter til nye – vel at mærke aktiverende – tilbud.

Vi er parate til at drøfte omprioriteringer i forhold til det finanslovsforslag, som regeringen har lagt frem, men forudsætningen er, at merudgifter på nogle områder modsvares af mindre udgifter på andre områder. Regeringen kan ikke acceptere stigninger i det samlede udgiftsniveau. Det ville nemlig enten udsætte tidspunktet for de skattelettelser, der er så nødvendige for at genskabe livskraften i dansk økonomi, eller føre til øget statsunderskud, og begge dele ville være lige uforsvarlige.

Der er gennem de senere år gennemført mange moderniseringer og forenklinger i vores offentlige sektor. Hovedparten af regeringens handlingsplan for afbureaukratisering, der kom for et par år siden, er allerede sat i værk. Der er gennemført omfattende privatiseringer, men der må graves dybere i den kommende tid. På mange felter kan og bør der bruges nye metoder til løsningen af samfundets og borgernes fællesopgaver.